

**UCHWAŁA NR 802/XXV/2021
RADY MIASTA LUBLIN**

z dnia 28 stycznia 2021 r.

**w sprawie petycji o podjęcie apelu o ochronę zdrowia mieszkańców
przed elektroskażeniami**

Na podstawie art. 18b ust. 1 i 3 oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) w związku z art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) oraz § 84 ust. 4 i 5 Statutu Miasta Lublin stanowiącego załącznik do uchwały nr 609/XXVIII/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 24 lutego 2005 r. (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2019 r. poz. 3791), po przedłożeniu projektu uchwały przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1.

Uznaje się petycję [REDAKCYJNA] o podjęcie apelu o ochronę zdrowia mieszkańców przed elektroskażeniami za niezasadną.

§ 2.

Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia petycji stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Lublin do zawiadomienia wnoszącego petycję o sposobie jej załatwienia i przesłania kopii uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

UZASADNIENIE

uchwały w sprawie petycji [REDAKTOWANE] o podjęcie apelu o ochronę zdrowia mieszkańców przed elektroskażeniami

Dnia 12 października 2020 r. do Rady Miasta Lublin wpłynęła petycja [REDAKTOWANE] o podjęcie apelu o ochronę zdrowia mieszkańców przed elektroskażeniami.

Po analizie petycji oraz zapoznaniu się ze stanowiskiem Prezydenta Miasta Lublin (pismo z dnia 18 listopada 2020 r., znak: KP-PS-1.150.17.2020 wraz z załącznikami) stwierdzono, że w związku z upowszechnieniem korzystania z telefonów komórkowych i rozwojem sieci GSM związanym z pojawieniem się stacji bazowych wyposażonych w stacje nadawczo-odbiorcze na początku lat 90 XX wieku Światowa Organizacja Zdrowia (dalej jako: WHO) podjęła prace badawcze w zakresie biologicznych skutków oddziaływania fal o częstotliwościach radiowych. W 1998 roku Międzynarodowa Komisja Ochrony przed Promieniowaniem Niejonizującym we współpracy z WHO określiła wytyczne dotyczące ograniczania narażenia na pola elektromagnetyczne (dalej: PEM) o częstotliwości do 300 GHz, mające zapewnić ochronę przed niekorzystnymi efektami zdrowotnymi. Na podstawie tych wytycznych opracowano zalecenie Rady Europejskiej z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczania ekspozycji ludności w polu elektromagnetycznym o częstotliwościach od 0 Hz do 300 GHz (1999/519/EC), które jest traktowane, jako podstawowy akt Unii Europejskiej odnoszący się do ochrony ludności przed PEM. Zalecenie 1999/519/EC, jako zbiór wytycznych stało się podstawą do określenia granicznych wartości poziomów PEM w środowisku w przepisach krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej. Na gruncie prawa polskiego zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi reguluje ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219; dalej jako: ustawa Poś). W art. 122 tej ustawy znajduje się delegacja ustawowa do wydania właściwego przepisu wykonawczego określającego poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposoby sprawdzania ich dotrzymania. Tym aktem wykonawczym do 2019 roku było rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003 r. Nr 192, poz. 1883). W 2019 roku nastąpiła zasadnicza rewizja podejścia do ochrony przed polem elektromagnetycznym w środowisku ogólnym polegająca na tzw. zmianie delegacji ustawowej. Mianowicie, uchylone zostało rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r., które obejmowało jednocześnie dwa bardzo ważne aspekty: definiowało dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku oraz określało sposoby weryfikacji dotrzymania tych poziomów poprzez wykonanie pomiarów. Zagadnienia, które dotychczas znajdowały się w wyłącznej jurysdykcji ministra właściwego do spraw środowiska, zostały rozdzielone. Zadanie ustalenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku zostało przydzielone ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, który w tym zakresie działa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji. Natomiast opracowanie metodyki pomiarowej przypadło ministrowi właściwemu do spraw klimatu, który w tym zakresie działa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz ministrem właściwym do spraw energii. W efekcie wydane zostały dwa rozporządzenia:

- rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448) oraz
- rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2020 r. poz. 258).

Warto wspomnieć, że ustanawianie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych przez Ministra Zdrowia jest nie tylko zgodne z jego ustawowymi kompetencjami, ale także z podstawą prawną wydania Zalecenia Rady Unii Europejskiej

1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz), a więc z art. 152 ust. 1 Traktatu. Wartości dopuszczalne, w zakresie częstotliwości radiowych, zostały zrównane z wartościami dopuszczalnymi obowiązującymi od dawna w większości pozostałych krajów Unii Europejskiej i świata, zdefiniowanymi właśnie na podstawie poziomów odniesienia określonych w Zaleceniu Rady Unii Europejskiej 1999/519/EC. W załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku ustalono dopuszczalne poziomy PEM w środowisku w miejscach dostępnych dla ludności. Przez miejsca dostępne dla ludności - zgodnie z art. 124 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska - rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem tych miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego, ustalone według istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości. Dopuszczalne poziomy PEM w środowisku są wyrażone przez wartość skuteczną natężenia składowej elektrycznej pola $E=61$ V/m, składowej magnetycznej $H=0.16$ A/m oraz gęstość mocy $S=10$ W/m² (od 2 GHz do 300GHz). Gwarantem zachowania standardów ochrony środowiska i zdrowia publicznego w przypadku inwestycji w technologii 5G są przepisy ustawy, bowiem każda instalacja radiokomunikacyjna, w tym każda stacja bazowa telefonii komórkowej, niezależnie od jej rozmiarów, podlega weryfikacji pod względem dotrzymania limitów emisji pola elektromagnetycznego PEM. Zgodnie z art. 122a ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, które są stacjami elektroenergetycznymi lub napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV, lub instalacjami radiokomunikacyjnymi, radionawigacyjnymi lub radiolokacyjnymi, emitującymi pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowania izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitującymi pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, są obowiązani do wykonania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku:

- 1) bezpośrednio przed rozpoczęciem użytkowania instalacji lub urządzenia;
- 2) każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji lub urządzenia, w tym zmiany spowodowanej zmianami w wyposażeniu instalacji lub urządzenia, o ile zmiany te mogą mieć wpływ na zmianę poziomów pól elektromagnetycznych, których źródłem jest instalacja lub urządzenie;
- 3) każdorazowo w przypadku zmiany istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości skutkującej zmianami w występowaniu miejsc dostępnych dla ludności w otoczeniu instalacji lub urządzenia - na pisemny wniosek właściciela lub zarządcy nieruchomości, na której nastąpiła ta zmiana.

Zgodnie z metodyką opisaną w przywołanym wyżej rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. pomiary w otoczeniu stacji bazowych telefonii komórkowej wykonuje się w punktach pomiarowych położonych na wysokościach od 0,3 m do 2 m nad powierzchnią terenu albo nad innymi miejscami dostępnymi dla ludności, przyjmując za wynik pomiaru największą zmierzoną wartość np.: natężenia składowej elektrycznej, uśrednioną w odpowiedni sposób. Pomiary wykonuje się na głównych (wzdłuż kierunku maksymalnego zasięgu) i pomocniczych (ustalonych zależnie od lokalizacji i warunków terenowych) kierunkach pomiarowych, a także w dodatkowych pionach pomiarowych w lokalach (także prywatnych) oraz na balkonach i tarasach. Dodatkowo można wskazać, że system ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi uzupełniają dodatkowe przepisy nakładające na prowadzących instalacje emitujące pola elektromagnetyczne obowiązek zgłaszania tych instalacji do organu ochrony środowiska, co powinno zabezpieczyć zdrowie ludności jak stan środowiska elektromagnetycznymi.

W świetle powyższego petycję uznaje się niezasadną.